Port del Compte

Nova sortida. Nous amics. L'A.C.A. creix i això ens omple a tots de goig. Primerament perquè créixer vol dir tenir més amics, i també perquè creix com ho fan les coses pròpies de la naturalesa, mica en mica, sense estridències, acuradament, arrelant poc a poc, perquè les coses sòlides es formen així.

El punt de trobada aquest cop era l'aparcament de les pistes de l'estació d'esquí de Port del Compte. El fred era considerable, bufava el vent i això feia que la sensació fos més acusada.
En constant degoteig vam anar arribant tots els vehicles, i finalment l'endemà ens vam poder reunir tots, els ja habituals i els que ho feien per primera vegada, als qui dediquem un esment especial des d'aquí: en Romà, l'Àngels, en Joan, la Blanca, en Xavier, l'Oriol, l'Anna i en Jordi.

Tot i que teníem reservat el matí per gaudir d'una bona esquiada, el deficient estat de les pistes i la climatologia ens van fer prendre una altre alternativa: excursió a les fonts del Cardener. Allà, ja no bufava el vent i ens va deixar fer la passejada, tot i fent petar la xerrada.
El dinar, a Sant Llorenç de Morunys i a la tarda a raó de la diada que era (Sant Antoni) vam topar amb la sorpresa de trobar-nos alguna activitat relacionada amb aquest dia, a més d'aprofitar per a visitar el poble, i fer alguna compra.
Més tard, després del pertinent trasllat i ja entrada la nit, ens esperava un suculent sopar, a base de carn de caça, i l'agradable sensació de poder gaudir d'una vetllada tots junts, ja que en aquesta època de l'any es fa bastant difícil per qüestions climatològiques. A la sortida, una lleugera capa blanca ens havia recobert les autocaravanes i hi posava la nota "decorativa" a un vespre molt divertit i amè.
Ja estem a diumenge. Avui ens toca caminar per a visitar el Santuari de la Mare de Deu del Lord. Un cop a lloc i amb els vehicles ben aparcats, comencem a pujar, la caminada encara que molt costeruda, no es fa pesada perquè és curta i ens ajuda a treure'ns del damunt aquesta sensació de fred que estem arrossegant tot el cap de setmana a causa del fort vent.
Un cop a dalt, visitem el Santuari de Lord. És tracta d'un temple de tres naus que data de l'any 1870. Té vuit capelles laterals amb els corresponents altars. El primer entrant a mà esquerra estava dedicat a St. Domènec, el segon a St. Ramon, el tercer a Sta. Rosa i el quart a L'immaculada. Per la dreta la primera capella no tenia altar ja que hi ha l'escala per accedir al cor. El segon és dedicat a St. Pau, el tercer a St. Josep i el quart a la Mare de Déu del Roser. L'altar actual és de l'any 1901 i les pintures laterals de l'altar major van ser col·locades el 1929 i són obra del pintor Lluís Masriera representant escenes de la troballa de la Mare de Déu.
El lloc té força encant, l'edificació està en bon estat de conservació i es troba envoltat d'una gran esplanada des d'on tenim unes magnifiques vistes sobre la vall de Lord, l'embassament de la Llosa del Cavall,...
Després de trobar un lloc per aparcar i dinar, ens reunim, tots plegats a degustar una mena de pastis anomenat "pirenaic" acompanyat de un bon cafè, just a la cafeteria que tenim al costat de l'aparcament.
L'inevitable retorn s'apropa, però aviat ens tornarem a trobar, i aquest vol serà amb bicicleta, així doncs, aneu fent cames, no podeu fallar!